

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/36/EU

ze dne 26. února 2014

o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na její čl. 79 odst. 2 písm. a) a b),

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) opatření, která se mají přijmout v oblastech azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.
- (2) Smlouva o fungování EU stanoví, že Unie vyvíjí společnou přistěhovaleckou politiku, jejímž cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků a spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech. Za tímto účelem mají Evropský parlament a Rada přijmout opatření týkající se podmínek vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a vymezení jejich práv.
- (3) Haagský program přijatý Evropskou radou dne 4. listopadu 2004 uznal, že legální migrace bude hrát důležitou úlohu v podporování hospodářského rozvoje, a požádal Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální

migrace, včetně postupů pro přijetí, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly.

- (4) Evropská rada ze 14. a 15. prosince 2006 se dohodla na řadě kroků pro rok 2007. Tyto kroky zahrnují rozvoj dobře řízených politik v oblasti legálního přistěhovalectví, které plně respektují vnitrostátní pravomoci, aby se tak pomohlo členským státům pokrýt stávající a budoucí potřeby pracovních sil. Vyzvala také k prozkoumání prostředků k usnadnění dočasné migrace.
- (5) Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu přijatý Evropskou radou dne 16. října 2008 vyjadřuje závazek Unie a jejích členských států vést spravedlivou, účinnou a důslednou politiku, která bude reagovat na výzvy a příležitosti, jež představuje migrace. Pakt tvoří základ společné přistěhovalecké politiky vedené duchem solidarity mezi členskými státy a spolupráce se třetími zeměmi, jež vychází z řádného řízení migračních toků v zájmu nejen hostitelských zemí, ale také zemí původu a samotných migrantů.
- (6) Stockholmský program přijatý Evropskou radou dne 11. prosince 2009 uznává, že přistěhovalecké pracovní síly mohou přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a ekonomické vitalitě a že v kontextu značných problémů spojených s demografickým vývojem, které bude Unie v budoucnosti řešit, a zvýšené poptávky po pracovní síle budou pružné politiky přistěhovalectví významným příspěvkem k hospodářskému rozvoji a výkonnosti Unie z dlouhodobého hlediska. Zdůrazňuje také význam zajištění spravedlivého zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají na území členských států, a optimalizace vztahu mezi migrací a rozvojem. Komisi a Evropskou radu vyzývá k pokračování v provádění Plánu politiky v oblasti legální migrace stanoveného ve sdělení Komise ze dne 21. prosince 2005.
- (7) Tato směrnice by měla přispět k účinnému řízení migračních toků pro konkrétní kategorii sezónní dočasné migrace a k zajištění uspokojivých pracovních a životních podmínek sezónních pracovníků stanovením spravedlivých a transparentních pravidel pro přijetí a pobyt a vymezením práv sezónních pracovníků při současném poskytnutí stimulů a záruk, jejichž cílem je zabránit překračování délky pobytu nebo tomu, aby se dočasný pobyt stal trvalým. Pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ⁽⁴⁾ navíc přispějí k zamezení situace, kdy se z takového dočasného pobytu stává pobyt nepovolený.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 97.

⁽²⁾ Úř. věst. C 166, 7.6.2011, s. 59.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 5. února 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 17. února 2014.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (8) Členské státy by měly tuto směrnici provádět bez diskriminace na základě pohlaví, rasy, barvy pleti, etnického nebo sociálního původu, genetických vlastností, jazyka, náboženského vyznání nebo přesvědčení, politických nebo jiných názorů, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace, zejména v souladu se směrnicí Rady 2000/43/ES ⁽¹⁾ a směrnicí Rady 2000/78/ES ⁽²⁾.
- (9) Použitím této směrnice by neměla být dotčena zásada upřednostňování občanů Unie, pokud jde o přístup k trhu práce členských států, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení.
- (10) Tato směrnice by se neměla dotýkat práva členských států stanovit objem přijetí státních příslušníků třetích zemí přicházejících ze třetích zemí na jejich území za účelem sezónní práce, jak je uvedeno ve Smlouvě o fungování EU.
- (11) Touto směrnicí by neměly být dotčeny podmínky, pokud jde o poskytování služeb v rámci článku 56 Smlouvy o fungování EU. Zejména by touto směrnicí neměly být dotčeny pracovní podmínky, jež se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽³⁾ uplatní na pracovníky, kteří jsou vysláni podnikem usazeným v jednom členském státě za účelem poskytování služeb na území jiného členského státu.
- (12) Tato směrnice by se měla vztahovat na přímé pracovní vztahy mezi sezónními pracovníky a zaměstnavateli. Pokud však vnitrostátní právo členského státu umožňuje přijetí státního příslušníka třetí země jako sezónního pracovníka prostřednictvím agentur zprostředkávajících zaměstnání nebo dočasnou práci, které jsou usazeny na jeho území a mají uzavřenou smlouvu přímo se sezónním pracovníkem, neměly by takové agentury být vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice.
- (13) Při provádění této směrnice by členské státy případně po konzultaci se sociálními partnery měly uvést seznam těch odvětví zaměstnání, která zahrnují činnosti závislé na ročním období. Činnosti závislé na ročním období jsou typické pro odvětví, jako je zemědělství a zahradnictví, zejména v období sadby či sklizně, nebo turistický ruch, zejména v období dovolených.
- (14) Stanoví-li tak vnitrostátní právo a v souladu se zásadou nediskriminace stanovenou v článku 10 Smlouvy o fungování EU, jsou členské státy oprávněny uplatňovat při provádění fakultativních ustanovení této směrnice příznivější zacházení na státní příslušníky konkrétních třetích zemí ve srovnání se státními příslušníky jiných třetích zemí.
- (15) Podání žádosti o přijetí jako sezónní pracovník by mělo být možné pouze tehdy, pobývá-li státní příslušník třetí země mimo území členských států.
- (16) V řádně odůvodněných případech by mělo být možné odmítnout přijetí pro účely této směrnice. Zejména by mělo být možné přijetí odmítnout, pokud se členský stát na základě zhodnocení skutečností domnívá, že dotčený státní příslušník třetí země představuje možnou hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví.
- (17) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽⁴⁾.
- (18) Touto směrnicí by neměla být nepříznivě dotčena práva, která byla přiznána státním příslušníkům třetích zemí, kteří již za účelem práce oprávněně pobývají v členském státě.
- (19) V případě členských států, které uplatňují schengenský *acquis* v plném rozsahu, se v plném rozsahu použije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ⁽⁵⁾ (vízový kodex), nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽⁶⁾ (Schengenský hraniční kodex) a nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ⁽⁷⁾. Pro pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dní, jsou tedy podmínky pro přijetí sezónních pracovníků na území členských států uplatňujících schengenský *acquis* v plném rozsahu upraveny těmito nástroji, zatímco tato směrnice by měla pouze upravovat kritéria a požadavky ohledně přístupu k zaměstnání. V případě členských států, které schengenský *acquis* neuplatňují v plném rozsahu, s výjimkou Spojeného království a Irsko, se použije pouze Schengenský hraniční kodex. Ustanovení schengenského *acquis* uvedená v této směrnici náleží k té části schengenského *acquis*, jíž se Spojené království ani Irsko neúčastní, a proto se na ně uvedená ustanovení nevztahují.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 539/2001 ze dne 15. března 2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni (Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1).

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, 19.7.2000, s. 22).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, 2.12.2000, s. 16).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

- (20) Kritéria a požadavky ohledně přijetí, stejně jako důvody pro zamítnutí a odnětí nebo neprodloužení nebo neobnovení pobytů nepřesahujících 90 dní, by měly být vymezeny v této směrnici, pokud se jedná o zaměstnání jako sezónní pracovník. Pokud jsou víza pro krátkodobý pobyt vydána za účelem sezónní práce, použijí se odpovídajícím způsobem příslušná ustanovení schengenského *acquis* o podmínkách pro vstup a pobyt na území členských států, jakož i o důvodech pro zamítnutí, prodloužení, prohlášení těchto víz za neplatná či jejich zrušení. Zejména by mělo být každé rozhodnutí o zamítnutí, prohlášení víza za neplatné či o jeho zrušení a důvody, na nichž se zakládá, v souladu s čl. 32 odst. 2 a čl. 34 odst. 6 vízového kodexu oznámeno žadateli prostřednictvím standardního formuláře uvedeného v příloze VI vízového kodexu.
- (21) Pro sezónní pracovníky přijaté na pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dní, by tato směrnice měla vymezit podmínky přijetí a pobytu na území členských států, jakož i kritéria a požadavky ohledně přístupu k zaměstnání v členských státech.
- (22) Tato směrnice by měla upravovat pružný systém pro vstup založený na poptávce a objektivních kritériích, jako je platná pracovní smlouva nebo závazná pracovní nabídka uvádějící základní aspekty smlouvy nebo pracovní právního vztahu.
- (23) Členské státy by měly mít možnost provést test, jenž by prokázal, že pracovní pozici nelze obsadit místní pracovní silou.
- (24) Členské státy by měly mít možnost zamítnout žádost o přijetí zejména tehdy, když státní příslušník třetí země nesplnil povinnost vyplývající z předchozího rozhodnutí o přijetí jako sezónní pracovník, a sice povinnost opustit území dotčeného členského státu po skončení platnosti povolení za účelem sezónní práce.
- (25) Členské státy by měly mít možnost požadovat po zaměstnavateli, aby spolupracoval s příslušnými orgány a poskytl všechny příslušné informace potřebné k tomu, aby se zabránilo možnému zneužívání a nesprávnému používání postupů stanovených touto směrnicí.
- (26) Stanovení jednotného postupu vedoucího k jednomu kombinovanému povolení zahrnujícímu pobyt i práci by mělo přispět ke zjednodušení pravidel, která se v současnosti používají v členských státech. Tím by nemělo být dotčeno právo členských států určit příslušné orgány a způsoby, jakými by se měly tyto orgány zapojit do jednotného postupu v souladu s národními zvláštnostmi správní organizace a praxe.
- (27) Určením příslušných orgánů podle této směrnice by neměla být dotčena úloha ani odpovědnost jiných orgánů a případně sociálních partnerů podle vnitrostátního práva nebo postupů, pokud jde o posuzování žádosti a rozhodnutí o ní.
- (28) Tato směrnice by měla stanovit stupeň flexibility pro členské státy, pokud jde o vydání povolení pro přijetí (vstup, pobyt a práce) sezónních pracovníků. Vydáním dlouhodobého víza podle čl. 12 odst. 2 písm. a) by neměla být dotčena možnost členských států vydávat předem povolení k práci v dotčeném členském státu. S cílem zajistit, že podmínky zaměstnání stanovené touto směrnicí byly zkontrolovány a jsou splněny, by však na povoleních vydaných předem mělo být jasně vyznačeno, že byla vydána za účelem sezónní práce. Pokud byla vydána pouze krátkodobá víza, členské státy by měly použít pole „poznámky“ umístěné za tímto účelem na vízovém štítku.
- (29) Pro všechny pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dní, by členské státy měly vydat buď krátkodobé vízum, nebo krátkodobé vízum doplněné o pracovní povolení v případech, kdy státní příslušník třetí země žádá o vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001. Členské státy by měly vydat pracovní povolení státnímu příslušníkovi třetí země pro účely sezónní práce, pokud tento státní příslušník nepodléhá vízové povinnosti a pokud členský stát nepoužil čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení. Pro všechny pobyty, jejichž délka překročí 90 dní, by členské státy měly vydat jedno z těchto povolení: dlouhodobé vízum; povolení sezónního pracovníka; nebo povolení sezónního pracovníka doplněné o dlouhodobé vízum, pokud je dlouhodobé vízum vyžadováno vnitrostátním právem pro vstup na území. Nic v této směrnicí by nemělo bránit tomu, aby členské státy vydaly pracovní povolení přímo zaměstnavateli.
- (30) Pokud se vízum vyžaduje pouze pro účel vstupu na území členského státu a státní příslušník třetí země splňuje všechny podmínky pro vydání povolení sezónního pracovníka, měl by dotčený členský stát poskytnout státnímu příslušníkovi třetí země všechny prostředky pro získání požadovaného víza a zajistit účinnou spolupráci příslušných orgánů za tímto účelem.

- (31) Maximální délka pobytu by měla být stanovena členským státem a být omezena na dobu od pěti do devíti měsíců, což by mělo spolu s vymezením sezónní práce zajistit, že se jedná o práci skutečně sezónní povahy. Za tímto účelem by mělo být stanoveno, že v rámci této maximální doby pobytu je možno prodloužit platnost smlouvy nebo změnit zaměstnavatele, za předpokladu, že budou nadále splněna kritéria pro přijetí. To by mělo sloužit ke snížení rizika zneužívání, kterému mohou čelit sezónní pracovníci, pokud jsou vázáni na jednoho zaměstnavatele, a současně zajistit pružnou reakci na skutečné potřeby zaměstnavatelů, pokud jde o pracovní sílu. Možnost sezónního pracovníka být zaměstnán u jiného zaměstnavatele za podmínek stanovených touto směrnicí by neměla zahrnovat možnost sezónního pracovníka hledat zaměstnání na území členského státu po dobu své nezaměstnanosti.
- (32) Při rozhodování o prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce by členské státy měly mít možnost zohlednit situaci na trhu práce.
- (33) V případech, kdy byl sezónní pracovník přijat pro pobyt nepřekračující 90 dní a členský stát se rozhodl pobyt prodloužit na dobu delší než 90 dní, by mělo být krátkodobé vízum nahrazeno vízem dlouhodobým nebo povolením sezónního pracovníka.
- (34) Vzhledem k určitým aspektům cirkulační migrace, jakož i výhledům zaměstnání sezónních pracovníků ze třetích zemí na více než jednu sezónu i vzhledem k zájmům zaměstnavatelů Unie, aby mohli počítat se stabilnější a již vyškolenou pracovní sílou, by měla být zajištěna možnost snadnějších postupů pro přijímání státních příslušníků třetích zemí v dobré víře, kteří již byli přijati jako sezónní pracovníci v členském státě nejméně jednou za posledních pět let a kteří vždy splňovali všechna kritéria a podmínky stanovené touto směrnicí pro vstup a pobyt v daném členském státě. Sezónní povaha práce by těmito postupy neměla být narušena ani obcházena.
- (35) Členské státy by se měly co nejvíce vynasnažit, aby žadatelům byly zpřístupněny informace o podmínkách vstupu a pobytu, včetně práv, povinností a procesních záruk stanovených touto směrnicí a veškerých dokladů potřebných pro žádost o pobyt a práci na území členského státu jako sezónní pracovník.
- (36) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce vůči zaměstnavatelům pro případ porušování jejich povinností vyplývajících z této směrnice. Těmito sankcemi by mohla být opatření stanovená v článku 7 směrnice 2009/52/ES a tyto sankce by měly případně zahrnovat odpovědnost zaměstnavatele zaplatit sezónnímu pracovníkovi náhradu škody. Měly by být zavedeny nezbytné mechanismy umožňující, aby sezónní pracovníci obdrželi náhradu škody, na niž mají nárok, i v případě, kdy se již nezdržují na území dotčeného členského státu.
- (37) Měl by být stanoven soubor pravidel upravujících postup posuzování žádostí o přijetí jako sezónní pracovník. Tyto postupy by měly být účinné a zvladatelné, měly by zohlednit normální pracovní zátěž správních orgánů členských států a být i transparentní a spravedlivé, aby nabízely dotyčným osobám odpovídající právní jistotu.
- (38) V případě krátkodobých víz se procesní záruky řídí příslušnými ustanoveními schengenského *acquis*.
- (39) Příslušné orgány členských států by měly rozhodnout o žádostech o povolení za účelem sezónní práce co nejdříve po jejich podání. Pokud jde o žádosti o prodloužení nebo obnovení platnosti podané v době platnosti povolení, měly by členské státy přijmout všechna přiměřená opatření s cílem zajistit, aby sezónní pracovník nebyl z důvodů probíhajících správních postupů povinen přerušit svůj pracovní právní vztah s tímto zaměstnavatelem, nebo aby mu nebylo bráněno změnit zaměstnavatele. Žadatelé by měli podat svou žádost o prodloužení nebo obnovení co nejdříve. Sezónní pracovník by měl být v každém případě oprávněn pobývat na území daného členského státu a případně pokračovat v práci, dokud příslušné orgány nepřijmou konečné rozhodnutí o žádosti o prodloužení nebo obnovení platnosti.
- (40) Vzhledem k povaze sezónní práce by členské státy měly být vybízeny k tomu, aby za vyřizování žádostí nevybíraly poplatky. V případě, že členský stát přesto rozhodne o vybírání poplatku, neměl by takový poplatek být ani nepřiměřený, ani nadměrný.
- (41) Sezónní pracovníci by měli mít ubytování, které zajišťuje přiměřenou životní úroveň. Příslušný orgán by měl být informován o jakékoli změně ubytování. Pokud je takové ubytování zajištěno zaměstnavatelem nebo jeho prostřednictvím, nemělo by nájemné být nadměrné v porovnání s čistou odměnou sezónního pracovníka nebo v porovnání s kvalitou ubytování; nájemné placené sezónním pracovníkem by nemělo být automaticky sraženo z jeho mzdy; zaměstnavatel by měl sezónnímu pracovníkovi předložit nájemní smlouvu či jiný rovnocenný dokument stanovující podmínky nájmu daného ubytování a měl by zajistit, že ubytování splňuje obecné zdravotní a bezpečnostní normy platné v dotčeném členském státě.

(42) Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného cestovního dokladu a povolení za účelem sezónní práce vydaného podle této směrnice členským státem, který uplatňuje schengenské *acquis* v plném rozsahu, by měli být oprávněni vstoupit a volně se pohybovat na území členských států, jež uplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu, po dobu až 90 dní během kteréhokoli 180denního období v souladu s Schengenským hraničním kodexem a s článkem 21 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích⁽¹⁾ (Úmluva k provedení Schengenské dohody).

(43) Vzhledem k obzvláště zranitelnému postavení sezónních pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, a dočasnému charakteru jejich pracovního zařazení, je třeba zajistit účinnou ochranu jejich práv i v oblasti sociálního zabezpečení, pravidelně kontrolovat dodržování zásady rovného zacházení s pracovníky, kteří jsou státními příslušníky hostitelského členského státu, při zachování zásady stejné odměny za stejnou práci na stejném pracovišti, a to prostřednictvím uplatňování kolektivních smluv a dalších ujednání o pracovních podmínkách, které byly uzavřeny na jakékoli úrovni nebo pro které existují právní předpisy, v souladu s vnitrostátním právem a postupy a za stejných podmínek, jež platí pro státní příslušníky hostitelského členského státu.

(44) Uplatňováním této směrnice by neměla být dotčena práva a zásady obsažené v Evropské sociální chartě ze dne 18. října 1961 a popřípadě v Evropské úmluvě o právním postavení migrujících pracovníků ze dne 24. listopadu 1977.

(45) Je nutné, aby se na sezónní pracovníky, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, vztahovaly kromě právních, správních a regulačních předpisů platných pro pracovníky, kteří jsou státními příslušníky hostitelského členského státu, i rozhodčí výroky a kolektivní smlouvy a smlouvy uzavřené na všech úrovních v souladu s vnitrostátním právem a postupy příslušného hostitelského členského státu, a to za stejných podmínek, jež platí pro státní příslušníky hostitelského členského státu.

(46) Sezónním pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, by se mělo dostávat rovného zacházení,

pokud jde o oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004⁽²⁾. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení členských států a nezahrnuje sociální pomoc. Omezuje se na použití zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na osoby, které spadají do její oblasti působnosti. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují mezi členskými státy přeshraniční zájmy.

Z důvodu dočasné povahy pobytu sezónních pracovníků a aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010⁽³⁾, by členské státy měly mít možnost vyloučit rodinné dávky a dávky v nezaměstnanosti z rovného zacházení se sezónními pracovníky a jejich vlastními státními příslušníky a měly by mít možnost omezit uplatňování rovného zacházení, pokud jde o vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i daňové zvýhodnění.

Tato směrnice by neměla upravovat sloučení rodiny. Kromě toho tato směrnice nepřiznává práva ve vztahu k situacím, které nespádají do oblasti působnosti práva Unie, jako například v situacích, kdy rodinní příslušníci pobývají ve třetí zemi. Tím by však nemělo být dotčeno právo pozůstalých, kteří odvozují svá práva na obdržení pozůstalostních důchodů od sezónního pracovníka v případě, že pobývají ve třetí zemi. Tímto by nemělo být dotčeno nediskriminační uplatňování vnitrostátního práva členskými státy, jež stanoví pravidla *de minimis* týkající se příspěvků do důchodových systémů. Měly by být zavedeny mechanismy, které zajistí účinné sociální zabezpečení během pobytu a případné převedení práv nabytých sezónními pracovníky.

(47) Právo Unie neomezuje pravomoc členských států uspořádat své systémy sociálního zabezpečení. Pokud neexistuje harmonizace na úrovni Unie, každý členský stát stanoví podmínky, za nichž jsou dávky sociálního zabezpečení poskytovány, jakož i výši těchto dávek a dobu jejich poskytování. Při výkonu této pravomoci by však členské státy měly postupovat v souladu s právem Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

- (48) Jakýmkoli omezením rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení podle této směrnice by neměla být dotčena práva přiznaná podle nařízení (EU) č. 1231/2010.
- (49) Za účelem zajištění řádného prosazování této směrnice, zejména ustanovení týkajících se práv, pracovních podmínek a ubytování, by měly členské státy zajistit zavedení vhodného mechanismu sledování zaměstnavatelů a případné provádění vhodných, účinných a odpovídajících kontrol na jejich příslušném území. Výběr zaměstnavatelů, kteří budou kontrolováni, by měl především vycházet z posouzení rizik, jež vypracují příslušné orgány členských států s přihlédnutím například k odvětví, ve kterém daná společnost vykonává svou činnost, či k jakémukoli dřívějšímu záznamu o porušení předpisů.
- (50) Pro snadnější prosazování této směrnice by členské státy měly zavést účinné mechanismy, které umožní sezónním pracovníkům domoci se právními prostředky nápravy a podávat stížnosti přímo nebo prostřednictvím příslušných třetích stran, jako jsou odbory nebo jiná sdružení. To se považuje za nezbytné pro řešení situací, kdy sezónní pracovníci nevědí o existenci donucovacích mechanismů nebo kvůli obavám před možnými důsledky váhají, zda je mají svým jménem využívat. Sezónní pracovníci by měli mít přístup k soudní ochraně proti pronásledování v důsledku podané stížnosti.
- (51) Jelikož cílů této směrnice, totiž zavedení zvláštního postupu pro přijímání, přijetí podmínek týkajících se vstupu a pobytu za účelem sezónní práce státních příslušníků třetích zemí a vymezení jejich práv jako sezónních pracovníků, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“), přičemž se zohlední přistěhovalecká politika a politika zaměstnanosti na evropské i vnitrostátní úrovni. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedených cílů.
- (52) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, zejména její článek 7, čl. 15 odst. 3, články 17, 27, 28, 31 a čl. 33 odst. 2, v souladu s článkem 6 Smlouvy o EU.
- (53) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011⁽¹⁾ zavázaly, že

v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých členskými státy za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

- (54) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (55) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro něj není závazná ani použitelná.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tato směrnice určuje podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci a vymezuje práva sezónních pracovníků.
2. Pro pobyty, jejichž délka nepřekročí 90 dní, se použije tato směrnice, aniž je dotčeno schengenský *acquis*, zejména vízový kodex, Schengenský hraniční kodex a nařízení (ES) č. 539/2001.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají mimo území členských států a kteří žádají o přijetí, nebo byli přijati za podmínek stanovených touto směrnicí na území členského státu za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci.

Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří v době podání žádosti pobývají na území členského státu, s výjimkou případů uvedených v článku 15.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Při provádění této směrnice uvedou členské státy, případně po konzultaci se sociálními partnery, seznam těch odvětví zaměstnání, která zahrnují činnosti závislé na ročním období. Členské státy mohou tento seznam změnit případně po konzultaci se sociálními partnery. Členské státy informují o takových změnách Komisi.

3. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří:

- a) vykonávají činnosti jménem podniku usazeného v jiném členském státě v rámci poskytování služeb ve smyslu článku 56 Smlouvy o fungování EU, včetně státních příslušníků třetích zemí vyslaných podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb podle směrnice 96/71/ES;
- b) jsou rodinnými příslušníky občanů Unie, kteří uplatnili své právo volného pohybu v rámci Unie v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽¹⁾;
- c) spolu se svými rodinnými příslušníky, bez ohledu na svou státní příslušnost, požívají práv na volný pohyb rovnocenných s právy občanů Unie podle dohod mezi Uníí a jejími členskými státy nebo dohod mezi Uníí a třetími zeměmi.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- b) „sezónním pracovníkem“ státní příslušník třetí země, který si ponechává své hlavní bydliště ve třetí zemi a oprávněně a dočasně pobývá na území členského státu za účelem výkonu činnosti závislé na ročním období, na základě jedné nebo více pracovních smluv na dobu určitou uzavřených přímo mezi daným státním příslušníkem třetí země a zaměstnavatelem usazeným v daném členském státě;
- c) „činností závislou na ročním období“ činnost, která je vázána na určitou roční dobu podle opakující se události nebo typu událostí na základě sezónních podmínek, v jejichž průběhu jsou potřeby, pokud jde o pracovní sílu, podstatně větší než u běžného typu činnosti;
- d) „povolením sezónního pracovníka“ povolení vydané za použití vzoru stanoveného v nařízení Rady (ES)

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnice 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, 30.4.2004, s. 77).

č. 1030/2002 ⁽²⁾ a které obsahuje odkaz na sezónní práci a opravňuje svého držitele k pobytu a práci na území členského státu po dobu delší než 90 dní za podmínek stanovených touto směrnicí;

- e) „krátkodobým vízem“ povolení vydané členským státem podle čl. 2 odst. 2 písm. a) vízového kodexu nebo vydané v souladu s vnitrostátním právem členského státu, který neuplatňuje schengenský *acquis* v plném rozsahu;
- f) „dlouhodobým vízem“ povolení vydané členským státem podle článku 18 Úmluvy k provedení Schengenské dohody nebo vydané v souladu s vnitrostátním právem členského státu, který neuplatňuje schengenský *acquis* v plném rozsahu;
- g) „jednotným postupem vyřizování žádostí“ postup, který na základě jedné žádosti o povolení pro státního příslušníka třetí země k pobytu a výkonu práce na území členského státu vede k rozhodnutí o žádosti o povolení sezónního pracovníka;
- h) „povolením za účelem sezónní práce“ jakékoli z povolení uvedených v článku 12, které opravňuje svého držitele k pobytu a práci na území členského státu, jenž toto povolení vydal podle této směrnice;
- i) „pracovním povolením“ jakékoli povolení vydané členským státem v souladu s vnitrostátními právy za účelem práce na území tohoto členského státu.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:

- a) práva Unie, včetně dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených mezi Uníí nebo mezi Uníí a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
- b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi.

2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení pro státní příslušníky třetích zemí, na které se tato směrnice vztahuje, pokud jde o články 18, 19, 20, 23 a 25.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

KAPITOLA II

PODMÍNKY PŘIJÍMÁNÍ

Článek 5

Kritéria a požadavky pro přijetí do zaměstnání jako sezónního pracovníka k pobytu nepřesahujícímu 90 dní

1. K žádostem o přijetí do členského státu za podmínek stanovených touto směrnicí k pobytu nepřesahujícímu 90 dní se přiloží:

a) platná pracovní smlouva nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní nebo správní předpisy či praxe, závazná pracovní nabídka pracovat jako sezónní pracovník v dotčeném členském státě u zaměstnavatele usazeného v uvedeném členském státě, v níž je uvedeno:

- i) místo výkonu a druh práce,
- ii) délka zaměstnání,
- iii) odměna,
- iv) délka pracovní doby za týden nebo za měsíc,
- v) rozsah placené dovolené,
- vi) případně další související pracovní podmínky a
- vii) pokud možno datum zahájení zaměstnání;

b) doklad o tom, že sezónní pracovník má zdravotní pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotčeného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak stanoveno vnitrostátními právními předpisy, na období, během nichž nebudou v souvislosti s prací vykonávanou v uvedeném členském státě nebo v jejím důsledku taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány;

c) doklad o tom, že daný sezónní pracovník bude mít náležité ubytování nebo že mu bude náležité ubytování poskytnuto, a to v souladu s článkem 20.

2. Členské státy požadují, aby podmínky uvedené v odst. 1 písm. a) byly v souladu s platným právem, kolektivními smlouvami nebo postupy.

3. Na základě dokumentů poskytnutých podle odstavce 1 členské státy požadují, aby sezónní pracovník nevyužíval jejich systémy sociální pomoci.

4. Pokud je v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce upřesněno, že státní příslušník třetí země bude vykonávat regulované povolání ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES⁽¹⁾, mohou členské státy požadovat, aby žadatel předložil dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky stanovené vnitrostátním právem pro výkon daného regulovaného povolání.

5. Při posuzování žádosti o povolení uvedené v čl. 12 odst. 1 členské státy, které neuplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu, ověří, že státní příslušník třetí země:

- a) nepředstavuje riziko nedovoleného přistěhovalectví;
- b) zamýšlí opustit území členských států nejpozději v den skončení platnosti povolení.

Článek 6

Kritéria a požadavky přijetí sezónního pracovníka k pobytu přesahujícímu 90 dní

1. K žádostem o přijetí do členského státu za podmínek stanovených touto směrnicí k pobytu přesahujícímu 90 dní se přiloží:

a) platná pracovní smlouva nebo, pokud tak stanoví vnitrostátní právní nebo správní předpisy či praxe, závazná pracovní nabídka pracovat jako sezónní pracovník v dotčeném členském státě u zaměstnavatele usazeného v uvedeném členském státě, v níž je uvedeno:

- i) místo výkonu a druh práce,
- ii) délka zaměstnání,
- iii) odměna
- iv) délka pracovní doby za týden nebo za měsíc,
- v) rozsah placené dovolené,
- vi) případně další související pracovní podmínky a
- vii) pokud možno datum zahájení zaměstnání;

b) doklad o tom, že sezónní pracovník má zdravotní pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotčeného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak stanoveno vnitrostátními právními předpisy, na období, během nichž nebudou v souvislosti s prací vykonávanou v uvedeném členském státě nebo v jejím důsledku taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

c) doklad o tom, že daný sezónní pracovník bude mít náležité ubytování nebo že mu bude náležité ubytování poskytnuto, a to v souladu s článkem 20.

2. Členské státy požadují, aby náležitosti uvedené v odst. 1 písm. a) byly v souladu s platnými právy, kolektivními smlouvami nebo postupy.

3. Na základě dokumentů poskytnutých podle odstavce 1 členské státy požadují, aby měl sezónní pracovník v průběhu pobytu dostatečné prostředky na pokrytí svých potřeb a nemusel využívat jejich systémy sociální pomoci.

4. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, nesmí být přijímáni.

5. Při posuzování žádosti o povolení podle čl. 12 odst. 2 členské státy prověří, že státní příslušník třetí země nepředstavuje riziko nedovoleného přistěhovalectví a že zamýšlí opustit území členských států nejpozději v den skončení platnosti povolení.

6. Pokud je v pracovní smlouvě nebo v závazné pracovní nabídce upřesněno, že státní příslušník třetí země bude vykonávat regulované povolání ve smyslu směrnice 2005/36/ES, mohou členské státy požadovat, aby žadatel předložil dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky stanovené vnitrostátním právem pro výkon daného regulovaného povolání.

7. Členské státy vyžadují, aby státní příslušníci třetích zemí vlastnili platný cestovní doklad, jak stanoví vnitrostátní právo. Členské státy požadují, aby doba platnosti cestovního dokladu zahrnovala přinejmenším dobu platnosti povolení za účelem sezónní práce.

Členské státy mohou rovněž požadovat, aby:

a) doba platnosti přesahovala zamýšlenou délku pobytu o nejméně tři měsíce;

b) cestovní doklad byl vydán v posledních deseti letech a

c) cestovní doklad obsahoval nejméně dvě prázdné stránky.

Článek 7

Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu stanovit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí vstupujících na

jeho území za účelem sezónní práce. Na tomto základě může být žádost o povolení za účelem sezónní práce posouzena jako nepřijatelná nebo může být zamítnuta.

Článek 8

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy zamítnou žádost o povolení za účelem sezónní práce, pokud:

a) nejsou splněny články 5 nebo 6 nebo

b) dokumenty předložené pro účely článků 5 a 6 byly získány podvodným způsobem či padělány nebo pozměněny.

2. Členské státy případně zamítnou žádost o povolení za účelem sezónní práce, pokud:

a) vůči zaměstnavateli byly v souladu s vnitrostátním právem uplatněny sankce za neohlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání;

b) podnik zaměstnavatele je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími insolvenční řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost nebo

c) vůči zaměstnavateli byly uplatněny sankce podle článku 17.

3. Členské státy mohou ověřit, zda by dotyčné volné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu, jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v daném členském státě, a v takovém případě mohou žádost zamítnout. Tento odstavec se použije, aniž je dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

4. Členské státy mohou zamítnout žádost o povolení za účelem sezónní práce, pokud:

a) zaměstnavatel nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv, pracovních podmínek nebo podmínek zaměstnání stanovených platným právem nebo kolektivními smlouvami;

b) zaměstnavatel v průběhu 12 měsíců bezprostředně předcházejících dni podání žádosti zrušil pracovní místo na plný úvazek s cílem vytvořit tak volné pracovní místo, které se zaměstnavatel nyní pokouší obsadit podle této směrnice, nebo

c) státní příslušník třetí země nesplnil povinnosti vyplývající z předchozího rozhodnutí o přijetí jako sezónní pracovník.

5. Aniž je dotčen odstavec 1, zohlední každé rozhodnutí o zamítnutí žádosti konkrétní okolnosti daného případu, včetně zájmů sezónního pracovníka, za dodržení zásady proporcionality.

6. Důvody pro zamítnutí vydání krátkodobého víza jsou upraveny v příslušných ustanoveních vízového kodexu.

Článek 9

Odnětí povolení za účelem sezónní práce

1. Členské státy odejmou povolení za účelem sezónní práce, pokud:

- a) doklady předložené pro účely článků 5 nebo 6 byly získány podvodně, byly padělané nebo pozměněny nebo
- b) držitel pobývá na daném území pro jiné účely než ty, pro které byl oprávněn k pobytu.

2. Členské státy případně odejmou povolení za účelem sezónní práce, pokud:

- a) vůči zaměstnavateli byly v souladu s vnitrostátním právem uplatněny sankce za neohlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání;

- b) podnik zaměstnavatele je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími insolvenční řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost, nebo

- c) vůči zaměstnavateli byly uplatněny sankce podle článku 17.

3. Členské státy mohou odejmout povolení za účelem sezónní práce, pokud:

- a) nejsou splněny články 5 nebo 6 nebo již nadále nemohou být splněny;

- b) zaměstnavatel nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv, pracovních podmínek nebo podmínek zaměstnání stanovených platným právem nebo kolektivními smlouvami;

- c) zaměstnavatel nesplnil své povinnosti vyplývající z pracovní smlouvy nebo

- d) zaměstnavatel v průběhu 12 měsíců bezprostředně předcházejících dni podání žádosti zrušil pracovní místo na plný úvazek s cílem vytvořit tak volné pracovní místo, které se zaměstnavatel nyní pokouší obsadit podle této směrnice.

4. Členské státy mohou odejmout povolení za účelem sezónní práce, pokud státní příslušník třetí země žádá o mezinárodní ochranu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ⁽¹⁾ nebo o ochranu v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí dotčeného členského státu.

5. Aniž je dotčen odstavec 1, zohlední každé rozhodnutí o odnětí povolení konkrétní okolnosti daného případu, včetně zájmů sezónního pracovníka, za dodržení zásady proporcionality.

6. Důvody pro prohlášení krátkodobých víz za neplatná či jejich zrušení jsou upraveny v příslušných ustanoveních vízového kodexu.

Článek 10

Povinnost spolupracovat

Členské státy mohou vyžadovat po zaměstnavateli, aby poskytl všechny příslušné informace potřebné pro udělení, prodloužení či obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce.

KAPITOLA III

POSTUP A POVOLENÍ ZA ÚČELEM SEZÓNŇÍ PRÁCE

Článek 11

Přístup k informacím

1. Členské státy umožní žadatelům snadný přístup k informacím o veškerých dokladech potřebných pro žádost a k informacím o vstupu a pobytu, včetně práv, povinností a procesních záruk sezónního pracovníka.

2. Pokud členské státy vydají státním příslušníkům třetích zemí povolení za účelem sezónní práce, poskytnou jim rovněž písemné informace o jejich právech a povinnostech podle této směrnice, včetně informací o postupech podávání stížností.

Článek 12

Povolení za účelem sezónní práce

1. Pro pobyty nepřekračující 90 dní vydají členské státy státním příslušníkům třetí země, kteří splňují článek 5 a na něž se nevztahují důvody uvedené v článku 8, jedno z těchto povolení za účelem sezónní práce, aniž jsou tím dotčena pravidla pro vydávání krátkodobých víz stanovená ve vízovém kodexu a v nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ⁽²⁾:

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (Úř. věst. L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29. května 1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz (Úř. věst. L 164, 14.7.1995, s. 1).

- a) krátkodobé vízum uvádějící, že je vydáváno za účelem sezónní práce;
- b) krátkodobé vízum a pracovní povolení uvádějící, že jsou vydávány za účelem sezónní práce, nebo
- c) pracovní povolení uvádějící, že je vydáváno za účelem sezónní práce, pokud je státní příslušník třetí země osvobozen od požadavku vízové povinnosti v souladu s přílohou II nařízení (ES) č. 539/2001 a dotčený členský stát na něj nepoužije čl. 4 odst. 3 uvedeného nařízení.

Při provedení této směrnice do vnitrostátního práva stanoví členské státy buď povolení uvedená v písmenech a) a c), nebo povolení uvedená v písmenech b) a c).

2. Pro pobyty překračující 90 dní vydají členské státy státním příslušníkům třetí země, kteří splňují článek 6 a na něž se nevztahují důvody uvedené v článku 8, jedno z těchto povolení za účelem sezónní práce:

- a) dlouhodobé vízum uvádějící, že je vydáváno za účelem sezónní práce;
- b) povolení sezónního pracovníka nebo
- c) povolení sezónního pracovníka a dlouhodobé vízum, pokud je takové vízum vyžadováno vnitrostátním právem pro vstup na území.

Při provedení této směrnice do vnitrostátního práva stanoví členské státy pouze jedno z povolení uvedených v písmenech a), b) a c).

3. Aniž je dotčeno schengenské *acquis*, členské státy určí, zda má být žádost podána státním příslušníkem třetí země nebo zaměstnavatelem.

Povinností členských států určit, zda žádost má podat státní příslušník třetí země nebo jeho zaměstnavatel, nejsou dotčena ujednání vyžadující, aby do daného postupu byli zapojeni oba.

4. Povolení sezónního pracovníka uvedené v odst. 2 prvním pododstavci písm. b) a c) vydávají příslušné orgány členských států, přičemž používají vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002. Členské státy uvedou na povolení poznámku, že je vydáváno za účelem sezónní práce.

5. V případě dlouhodobých víz členské státy na vízovém štítku v poli „poznámky“ uvedou, že vízum je vydáváno za účelem sezónní práce v souladu s 12. bodem přílohy nařízení Rady (ES) č. 1683/95.

6. Členské státy mohou uvést další informace týkající se pracovněprávního vztahu sezónního pracovníka v papírové podobě, nebo uchovat tyto údaje v elektronickém formátu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu a) 16 přílohy tohoto nařízení.

7. Pokud se vízum vyžaduje pouze pro účel vstupu na území členského státu a státní příslušník třetí země splňuje všechny podmínky pro vydání povolení sezónního pracovníka podle odst. 2 prvního pododstavce písm. c), poskytne dotyčný členský stát státnímu příslušníku třetí země všechny prostředky pro získání požadovaného víza.

8. Vydáním dlouhodobého víza podle odst. 2 prvního pododstavce písm. a) není dotčena možnost členských států vydávat předem povolení k práci v dotčeném členském státu.

Článek 13

Žádost o povolení sezónního pracovníka

1. Členské státy určí orgány příslušné pro přijetí žádosti o povolení sezónního pracovníka a pro rozhodnutí o jeho vydání.

2. Žádost o povolení sezónního pracovníka se podává v rámci jednotného postupu pro podávání žádostí.

Článek 14

Délka pobytu

1. Členské státy stanoví maximální dobu pobytu sezónních pracovníků, jež nesmí být kratší než pět měsíců a delší než devět měsíců během kteréhokoli období 12 měsíců. Po skončení této doby státní příslušník třetí země opustí území členského státu, ledaže mu dotyčný členský stát podle vnitrostátního práva nebo práva Unie vydá povolení k pobytu za jiným účelem, než je sezónní práce.

2. Členské státy mohou stanovit maximální dobu v kterékoli období 12 měsíců, během něhož je zaměstnavatel oprávněn najímat sezónní pracovníky. Uvedená doba nesmí být kratší než maximální doba pobytu stanovená podle odstavce 1.

Článek 15

Prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce

1. Během maximální doby uvedené v čl. 14 odst. 1 a za předpokladu, že jsou splněny články 5 nebo 6 a neuplatní se důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 2 a případně čl. 8 odst. 4, povolí členské státy sezónním pracovníkům jedno prodloužení jejich pobytu v případě, že sezónní pracovníci prodlouží svou smlouvu s tímtéž zaměstnavatelem.

2. Členské státy mohou v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnout, že umožní sezónním pracovníkům, aby prodloužili svou smlouvu s tímtéž zaměstnavatelem a svůj pobyt více než jedenkrát, za předpokladu, že není překročena maximální doba uvedená v čl. 14 odst. 1.

3. Během maximální doby uvedené v čl. 14 odst. 1 a za předpokladu, že jsou splněny články 5 nebo 6 a neuplatní se důvody uvedené v čl. 8 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 2 a případně čl. 8 odst. 4, povolí členské státy sezónním pracovníkům jedno prodloužení jejich pobytu, aby byli zaměstnáni jiným zaměstnavatelem.

4. Členské státy mohou v souladu se svým vnitrostátním právem rozhodnout, že umožní sezónním pracovníkům, aby byli zaměstnáni jiným zaměstnavatelem a prodloužili svůj pobyt více než jedenkrát, za předpokladu, že není překročena maximální doba uvedená v čl. 14 odst. 1.

5. Pro účely odstavců 1 až 4 členské státy přijmou podání žádosti, pokud se sezónní pracovník přijatý podle této směrnice nachází na území dotyčného členského státu.

6. Členské státy mohou zamítnout prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce, pokud by dotyčné volné pracovní místo mohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu, jinými občany Unie nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v tomto členském státě. Tento odstavec se použije, aniž je dotčena zásada upřednostňování občanů Unie vyjádřená v příslušných ustanoveních příslušných aktů o přistoupení.

7. Členské státy zamítnou prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce, pokud bylo dosaženo maximální doby pobytu stanovené v čl. 14 odst. 1.

8. Členské státy mohou zamítnout prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce, pokud státní příslušník třetí země žádá o mezinárodní ochranu podle

směrnice 2011/95/EU nebo pokud státní příslušník třetí země žádá o ochranu v souladu s vnitrostátním právem, mezinárodními závazky nebo praxí dotčeného členského státu.

9. Článek 9 odst. 2 a odst. 3 písm. b), c) a d) se nepoužije na sezónního pracovníka, který žádá o zaměstnání u jiného zaměstnavatele v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, pokud se tato ustanovení použijí na předchozího zaměstnavatele.

10. Důvody pro prodloužení krátkodobých víz jsou upraveny v příslušných ustanoveních vízového kodexu.

11. Aniž je dotčen čl. 8 odst. 1, zohlední každé rozhodnutí o žádosti o prodloužení nebo obnovení konkrétní okolnosti daného případu, včetně zájmů sezónního pracovníka, za dodržení zásady proporcionality.

Článek 16

Zjednodušení opětovného vstupu

1. Členské státy zjednoduší opětovný vstup státních příslušníků třetích zemí, kteří již byli v daném členském státě přijati jako sezónní pracovníci nejméně jednou za posledních pět let a kteří během každého z těchto pobytů splňovali všechna kritéria a podmínky podle této směrnice pro sezónní pracovníky.

2. Zjednodušení uvedené v odstavci 1 může zahrnovat jedno nebo více z těchto opatření:

- a) poskytnutí osvobození od požadavku předložit jeden nebo více dokumentů uvedených v článcích 5 nebo 6;
- b) vydání několika povolení sezónního pracovníka v rámci jediného správního aktu;
- c) urychlený postup vedoucí k rozhodnutí o žádosti o povolení sezónního pracovníka nebo o dlouhodobé vízum;
- d) přednostní posouzení žádosti o přijetí jako sezónního pracovníka včetně zohlednění předchozích přijetí při rozhodování o žádostech vzhledem k vyčerpání objemu vstupů.

Článek 17

Sankce vůči zaměstnavatelům

1. Členské státy stanoví sankce vůči zaměstnavatelům, kteří nesplnili povinnosti podle této směrnice, včetně odepření možnosti, aby zaměstnavatelé, kteří závažně porušili povinnosti vyplývající z této směrnice, zaměstnávali sezónní pracovníky. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy je podle čl. 9 odst. 2 a odst. 3 písm. b), c) a d) povolení za účelem sezónní práce odejmuto, zaměstnavatel nesl odpovědnost za zaplacení náhrady škody sezónnímu pracovníkovi v souladu s postupy stanovenými vnitrostátním právem. Odpovědnost se vztahuje na veškeré neuhrazené závazky, jež by zaměstnavatel musel dodržet v případě, že by povolení za účelem sezónní práce nebylo odejmuto.

3. Pokud je zaměstnavatel subdodavatelem, který porušil tuto směrnici, a pokud hlavní dodavatel a jakýkoli zprostředkující subdodavatel nesplnili náležitě povinnosti vymezené vnitrostátním právem, mohou hlavní dodavatel a zprostředkující subdodavatel:

- a) podléhat sankcím uvedeným v odstavci 1;
- b) nést vedle zaměstnavatele nebo namísto něho odpovědnost za zaplacení náhrady škody sezónnímu pracovníkovi v souladu s odstavcem 2;
- c) nést vedle zaměstnavatele nebo namísto něho odpovědnost za zaplacení veškerých nedoplatků sezónnímu pracovníkovi v souladu s vnitrostátním právem.

Členské státy mohou v rámci vnitrostátního práva stanovit přísnější pravidla odpovědnosti.

Článek 18

Procesní záruky

1. Příslušné orgány členského státu rozhodnou o žádosti o povolení za účelem sezónní práce. Příslušné orgány rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátním právem co nejdříve, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti.

2. V případě žádosti o prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení podle článku 15 členské státy přijmou všechna přiměřená opatření s cílem zajistit, aby sezónní pracovník nebyl z důvodů probíhajících správních řízení nucen přerušit svůj pracovní právní vztah s tímtož zaměstnavatelem, nebo aby mu nebylo bráněno změnit zaměstnavatele.

Pokud platnost povolení za účelem sezónní práce skončí v průběhu řízení o prodloužení nebo obnovení, členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem umožní sezónnímu pracovníkovi pobývat na svém území, dokud příslušné orgány nepřijmou konečné rozhodnutí o žádosti, za předpokladu, že žádost byla podána v době platnosti uvedeného povolení a že neuplynula doba uvedená v čl. 14 odst. 1.

Pokud se použije druhý pododstavec, mohou členské státy mimo jiné rozhodnout, že:

- a) vydají vnitrostátní povolení k dočasnému pobytu nebo rovnocenné povolení do doby, než bude přijato rozhodnutí;
- b) umožní sezónnímu pracovníkovi, aby během pracoval do doby, než bude toto rozhodnutí přijato.

Po dobu posuzování žádosti o prodloužení nebo obnovení se použijí příslušná ustanovení této směrnice.

3. Jestliže informace nebo dokumenty dodané jako podklad žádosti nejsou úplné, příslušné orgány žadatele v přiměřené lhůtě informují o dodatečně požadovaných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se pozastaví do doby, než příslušné orgány požadovanou dodatečnou informaci obdrží.

4. Důvody pro rozhodnutí o prohlášení žádosti o povolení za účelem sezónní práce za nepřijatelnou, nebo zamítnutí žádosti o povolení za účelem sezónní práce nebo zamítnutí prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce se žadateli sdělí písemně. Důvody pro rozhodnutí o odnětí povolení za účelem sezónní práce se sdělí písemně sezónnímu pracovníkovi, a pokud tak stanoví vnitrostátní právo, zaměstnavateli.

5. Proti jakémukoli rozhodnutí o prohlášení žádosti o povolení za účelem sezónní práce za nepřijatelnou, nebo zamítnutí takové žádosti, zamítnutí prodloužení pobytu nebo obnovení platnosti povolení za účelem sezónní práce nebo odnětí povolení za účelem sezónní práce je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s vnitrostátním právem. V písemném oznámení se uvede, ke kterému soudnímu nebo správnímu orgánu lze podat opravný prostředek a lhůta pro podání tohoto opravného prostředku.

6. Procesní záruky týkající se krátkodobých víz jsou upraveny v příslušných ustanoveních vízového kodexu.

Článek 19

Poplatky a náklady

1. Členské státy mohou požadovat zaplacení poplatků za vyřízení žádosti v souladu s touto směrnicí. Výše takových poplatků nesmí být nepřiměřená ani nadměrná. Poplatky za krátkodobá víza jsou upraveny v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*. Pokud mají být tyto poplatky placeny státními příslušníky třetí země, mohou členské státy stanovit, že jsou oprávněni k jejich úhradě zaměstnavatelem v souladu s vnitrostátním právem.

2. Členské státy mohou požadovat, aby zaměstnavatelé sezónních pracovníků hradili:

- a) náklady na cestu z místa původu sezónních pracovníků na místo výkonu práce v daném členském státě a zpět;
- b) náklady na zdravotní pojištění uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 6 odst. 1 písm. b).

V případě, že jsou tyto náklady hrazeny zaměstnavatelem, nejsou vymahatelné na sezónním pracovníkovi.

Článek 20

Ubytování

1. Členské státy vyžadují důkaz o tom, že sezónní pracovník bude mít po dobu svého pobytu ubytování, které zajišťuje přiměřenou životní úroveň v souladu s vnitrostátním právem nebo praxí. Příslušný orgán je informován o jakékoli změně ubytování sezónního pracovníka.

2. Pokud je ubytování zajištěno zaměstnavatelem nebo jeho prostřednictvím:

- a) sezónní pracovník může být požádán, aby zaplatil nájemné, jehož výše nesmí být nadměrná v porovnání s jeho čistou odměnou a v porovnání s kvalitou daného ubytování. Nájemné nesmí být automaticky sráženo ze mzdy sezónního pracovníka;
- b) zaměstnavatel předloží sezónnímu pracovníkovi nájemní smlouvu či jiný rovnocenný dokument jasně stanovující podmínky nájmu daného ubytování;
- c) zaměstnavatel zajistí, že ubytování splňuje obecné zdravotní a bezpečnostní normy platné v dotčeném členském státě.

Článek 21

Umístění prostřednictvím veřejných služeb zaměstnanosti

Členské státy mohou stanovit, že umístění sezónních pracovníků provádějí pouze veřejné služby zaměstnanosti.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článek 22

Práva na základě povolení za účelem sezónní práce

Po dobu platnosti povolení uvedeného v článku 12 požívá jeho držitel alespoň těchto práv:

- a) práva na vstup a pobyt na území členského státu, který povolení vydal;
- b) práva na volný přístup na celé území členského státu, který povolení vydal, v souladu s vnitrostátním právem;
- c) práva na výkon konkrétního zaměstnání, k němuž jej dané povolení v souladu s vnitrostátním právem opravňuje.

Článek 23

Právo na rovné zacházení

1. Sezónní pracovníci mají právo na stejné zacházení jako státní příslušníci hostitelského členského státu, a to přinejmenším, pokud jde o:

- a) podmínky zaměstnání, včetně minimálního věku pro výkon práce, a pracovní podmínky, včetně odměňování, propouštění, pracovní doby, dovolené a svátků, jakož i zdravotní a bezpečnostní požadavky na pracovišti;
- b) právo na stávku a protestní akce zaměstnanců v souladu s vnitrostátním právem a postupy příslušného hostitelského členského státu, svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně práv a výhod poskytovaných uvedenými organizacemi, včetně práva sjednat a uzavírat kolektivní smlouvy, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
- c) doplatky veškeré dlužné odměny státnímu příslušníkovi třetí země, které provede zaměstnavatel;
- d) oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004;
- e) přístup ke zboží a službám a k poskytování zboží a služeb určených veřejnosti, s výjimkou bydlení, aniž je dotčena smluvní svoboda v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem;
- f) poradenství o sezónní práci poskytované úřady práce;
- g) vzdělávání a odbornou přípravu;
- h) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;

- i) daňové výhody, pokud je sezónní pracovník pro daňové účely považován za rezidenta příslušného členského státu.

Sezónní pracovníci, kteří se stěhují do třetí země nebo pozůstali po takových pracovnících pobývajících ve třetí zemi, jejichž práva jsou odvozena od sezónního pracovníka, obdrží zákonný důchod vyplývající z předcházejícího zaměstnání sezónního pracovníka a nabytý v souladu s právními předpisy stanovenými v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, a to za stejných podmínek a podle stejné výměry jako státní příslušníci dotčených členských států, kteří se odstěhují do třetí země.

2. Členské státy mohou rovné zacházení omezit takto:

- i) s ohledem na odst. 1 první pododstavec písm. d) mohou vyloučit rodinné dávky a dávky v nezaměstnanosti, aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1231/2010,
- ii) s ohledem na odst. 1 první pododstavec písm. g), mohou omezit jeho uplatňování na vzdělávání a odbornou přípravu, které jsou přímo spjaty s konkrétním zaměstnáním, a mohou vyloučit granty a půjčky na studium a obživu, či jiné granty a půjčky,
- iii) s ohledem na odst. 1 první pododstavec písm. i), pokud jde o daňové výhody, mohou omezit jeho uplatnění na případy, kdy se bydliště nebo obvyklé místo pobytu rodinných příslušníků sezónního pracovníka, pro které tento pracovník uplatňuje nárok na daňové zvýhodnění, nachází na území dotčeného členského státu.

3. Právem na rovné zacházení uvedeným v odstavci 1 není dotčeno právo členského státu odejmout povolení za účelem sezónní práce nebo zamítnout prodloužení nebo obnovení jeho platnosti v souladu s články 9 a 15.

Článek 24

Sledování, hodnocení a kontrola

1. Členské státy přijmou opatření zaměřená na zabránění možnému zneužívání a ukládání sankcí za porušování této směrnice. Tato opatření zahrnují sledování, hodnocení a případně kontrolu v souladu s vnitrostátním právem a správními postupy.

2. Členské státy zajistí, aby služby pověřené kontrolou práce nebo příslušné orgány a, pokud tak stanoví vnitrostátní právo pro vnitrostátní pracovníky, organizace zastupující zájmy pracovníků měly přístup na pracoviště a se souhlasem pracovníka i k ubytování.

Článek 25

Zjednodušené podávání stížností

1. Členské státy zajistí, aby existovaly účinné možnosti, jak mohou sezónní pracovníci podávat stížnosti na své zaměstnavatele, a to přímo nebo prostřednictvím třetích stran, které mají v souladu s kritérii stanovenými v jejich vnitrostátním právu legitimní zájem zajistit dodržování této směrnice, nebo prostřednictvím příslušného orgánu členského státu, pokud tak stanoví vnitrostátní právo.

2. Členské státy zajistí, aby se třetí strany, které mají v souladu s kritérii stanovenými jejich vnitrostátním právem oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice, mohly se souhlasem sezónního pracovníka jeho jménem, nebo na jeho podporu účastnit jakéhokoli správního nebo občanskoprávního řízení, s výjimkou postupů a rozhodnutí týkajících se krátkodobých víz, za účelem provádění této směrnice.

3. Členské státy zajistí, aby sezónní pracovníci měli stejně jako ostatní pracovníci v obdobném postavení přístup k opatřením na ochranu před propuštěním nebo jiným nepříznivým zacházením ze strany zaměstnavatele, které je reakcí na stížnost podanou v podniku nebo na soudní řízení zaměřené na dodržování této směrnice.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Statistika

1. Členské státy Komisi sdělí statistiku týkající se počtu povolení za účelem sezónní práce, která byla vydána poprvé, a pokud možno počtu státních příslušníků třetích zemí, jimž bylo povolení za účelem sezónní práce prodlouženo, obnoveno nebo odňato. Tato statistika je členěna podle občanství, a, pokud je to možné, podle délky platnosti povolení a hospodářského odvětví.

2. Statistika uvedená v odstavci 1 se vztahuje k referenčním obdobím jednoho kalendářního roku a předloží se Komisi do šesti měsíců od konce referenčního roku. Prvním referenčním rokem je rok 2017.

3. Statistika uvedená v odstavci 1 se předloží v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 23).

Článek 27**Podávání zpráv**

Každé tři roky a poprvé nejpozději 30. září 2019. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a navrhne veškeré nezbytné změny.

Článek 28**Provedení do vnitrostátního práva**

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. září 2016. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů.

Tato ustanovení přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz uveden při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 29**Vstup v platnost**

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 30**Určení**

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

Ve Štrasburku dne 26. února 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS